

Herredsfoged eller Retsbetjent skal bestemme, hvorvidt der er lidt saadan Skade ved en Raagekoloni, at den skal udryddes. Jeg kalder en saadan Bestemmelse ganske udemokratisk. Man lader en Mand, som slet ikke er sagkyndig i dette Spørgsmaal, træffe en Afgørelse, og efter at denne Afgørelse er truffet første Gang, og det har vist sig, at Kanonaden mod Raagekolonien ikke har været tilstrækkelig virksom, skal han atter næste Aar træffe en Afgørelse. Det har ogsaa vist sig, at der i det hele er Uenighed om Maaden at føre denne Kamp paa. To af Forslagsstillerne, det ærede Medlem for Skelskør-Kredsen (R. Andersen) og det ærede Medlem for Bogense-Kredsen (G. Fog-Petersen); begyndte allerede i Gaar paa et meget tidligt Tidspunkt at skændes om, hvorledes denne Udryddelseskrig skulde foregaa. Alt dette tyder just ikke paa nogen særlig Tendens til national Samling i denne Sag her paa Rigsdagen, og for saa vidt er det med stor Ro, jeg for mit Vedkommende ser paa, at dette Lovforslag gaar til et Udvalg og bliver behandlet der. Jeg tror, man vil komme til et andet Resultat.

Det ærede Medlem for Aakirkeby-Kredsen (Koføed) udtalte før, at alle sagkyndige Udtalelser af videnskabelig Karakter gik ud paa, at den Nytte, Raagerne gør, er større end den Skade, de forvolder. Nu har hverken den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Andreasen) eller andre ærede Medlemmer Lov til uden videre og i haarde Ord at forkaste Udtalelser fra videnskabelig Side og sige: Vi kender det meget bedre, for vi ser det i Praksis. Er det ikke saaledes her i Landet, at vore Landmænd i allerhøjeste Grad har arbejdet sammen med Videnskaben, at de i deres Produktion og Arbejde netop lader sig retlede af Videnskaben? En af Grundene til, at det danske Landbrug staaer saa højt, som det gør, er vel netop det udmærkede Samarbejde, det har haft med Videnskaben, det vil vist ingen benægte. Men hvorfor skulde man da i dette Tilfælde forkaste Videnskabens Argumenter og sige: Vi kender det meget bedre. Det ærede Medlem for Aakirkeby-Kredsen fremhævede, at Professor Boas' Undersøgelser ikke var foretagne paa videnskabeligt Grundlag; men naar alle disse Udtalelser af videnskabelig Karakter samstemmer i, at den Nytte, Raagerne gør, er større end den Skade, de forvolder, saa synes jeg virkelig, der er Grund til at blive i høj Grad betænkelig ved det foreliggende Lovforslag, og jeg gentager, at hvis Loven bli-

ver gennemført — jeg stemmer imidlertid ikke for den —, bør den ændres ganske betydeligt.

Til det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), der uddelte sine milde og morsomme Ord til alle Sider, skal jeg gøre et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem talte om Dyrevennernes Sentimentalitet — det er en Bemærkning, som ogsaa er fremkommet fra anden Side i Dag —, altsaa om den overdrevne Følelse — saaledes skal det vel være —, som besjæler Dyrevennerne, ogsaa om min Sentimentalitet. Jeg skal ikke forsvare mig overfor denne Beskyldning for Sentimentalitet, det er jo ikke nogen særlig haard Beskyldning, men kun henvise til det Forslag til en Dyrebeskyttelseslov, som jeg og andre i sidste Samling forelagde, og som vistnok ogsaa vidnede om praktisk Sans med Hensyn til Dyrebeskyttelse. Det er altsaa ikke den bare Sentimentalitet; jeg tror, jeg tør sige, at der ogsaa i denne Forbindelse var et vist praktisk Greb. Men det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds, som selv siger, at han er en Dyreven, hvilket jeg ogsaa tror, burde alligevel være mere glad ved de sentimentale Dyrevenner, som han kalder dem, som han kritiserede før. Naar man skal føre en Sag frem, er det som bekendt ikke nok at holde lange — og morsomme — Taler om den, men det gælder ogsaa om at handle, og de Folk, som det ærede Medlem sigtede til før, er netop Mænd og Kvinder, som handler i denne Sag, som ofte bringer store personlige Ofre i Dyrebeskyttelsens Tjeneste ved at paase, hvorledes Dyr behandles paa Gader og Veje, i Gaarde og Huse, o. s. v., som er paa Færde tidlig og silde, og hvis Arbejde man i Virkeligheden maa beundre. Jeg ved godt, at disse Mennesker kan tage fejl, f. Eks., som det ærede Medlem nævnedes, med Hensyn til Kamelen, som de mente ikke burde gaa paa Københavns Gader, eller med Hensyn til Fuglene i Tivoli. Men bortset fra disse Fejl, maa saavel det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds som alle vi andre, som ønsker, at der skal gøres et Arbejde i Dyrebeskyttelsens Tjeneste, være glade ved alle disse saakaldte sentimentale Mennesker, der har taget et stort praktisk Arbejde op, ikke mindst her inde i Hovedstaden, men for Resten ogsaa i det øvrige Land. Jeg synes ikke, de fortjener Utak derfor, jeg synes ikke, man til enhver Tid skal spotte dem og deres Arbejde, men at man tværtimod bør være taknemmelig for det.